

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 24. De admirandis operibus quæ fecit Spiritus sanctus per Apostolos,
ipso die Pentecostes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XXIV.
DE ADMIRANDIS OPERIBUS, quæ Spiritus Sanctus in die Pentecostes per Apostolos fecit.

PUNCTVM I.

a Actuum,
2. 5.

Rant in illa die in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi, ex omni natione quæ sub celo est. Facta autem hac voce Spiritus vehementis, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebant unusquisque linguam suam in qua nati erant, Apostolos loquentes magnalia Dei. Stupebant autem omnes, & mirabantur ad inuicem dicentes: Quidnam vult hoc esse?

I.

CONSIDERANDUM Primo, quod sit proprium Spiritus Sancti, sono Diuinæ inspirationis suæ, animos hominum permouere, & perducere ad locum, vbi audiunt prædicatores Euangelij, vt per eorum prædicationem, Christum agnoscentes, ad Deum conuertantur. quam ob causam, infinitas ei gratias agens, supplex orabo, ne ab hoc beneficio peccatoribus conferendo, desistat; ex parte verò meam hanc multitudinem imitabor, quæ audiens Spiritum illum vehementem, non hesit dominum quasi contemnens, aut parui illum faciens; sed statim eo venit, vt videret quidnam esset, & quid prodigiosus ille sonus significaret: ita ego

ego, audiens intra me Diuinæ inspirationis vocem, nec otiosus manere debeo, nec permittere eam præterire; sed statim ad exequendum quod inspirat Deus, me accingere.

II.

DEINDE *perpendam*; Apostolos, qui collecti & in silentio, aduentum hunc Spiritus Sancti expectauerant, statim atque illum acceperunt, exiuisse ex loco illo recollectionis in publicum, & incepisse prædicare magnalia Dei, coram omnibus totius mundi nationibus; quia vis interior Spiritus Sancti, ad id eos impellebat; qui non vult sua talenta defodi in terram, & sua dona esse, vel ad momentum otiosa, sed statim ad lucem prodire, & cum illis in salutem animarum incumbere. **HIS** ergo confirmabor in eo, quod supra est dictum: quod, ut est superbiæ vitium, prodire ad prædicandum, & agendum cum animabus, priusquam virtus ex alto accipiatur; ita est vitium pusillanimitatis, postquam ea virtus accepta est, adhuc hære, & non audere in publicum prodire: utrumque autem extremum, teste Sancto Gregorio, est periculosum.

Medis. 17. p. 2.

3. p. Pastor. admon. 26.

III.

TERTIO *perpendam*, quanta efficacitate & Spiritu, *Apostoli loquerentur* magnalia Dei: nam, quilibet Spiritus mouet ad loquendum, sicut ipse est: Spiritus mundi, lingua, quam David magniloquam appellat, loquitur magnalia mundi: Spiritus carnis, carnis magnalia extollit: Spiritus proprius, proprias excellentias; at Spiritus diuinus, huiusmodi granditates detestans, nec ore quidem illas vult acci-

b Psal. 11. 4. S. Bern. Ser. de Spirit. 6. lib. de cons. sci. ad monach. Cisterci.

Q 3

pere,

pere, nisi ut contemnat & damnat: nam vilia illa iudicat, solumque inspirat, & mouet ad loquendum magnalia Dei, eius virtutes, beneficia, misericordias, & opera ac mysteria eius; aliter de Deo & eius rebus sentiens, ut loquatur de ijs quando opus est, non frigide & animo deiecto, sed igneis linguis, & adeo admirando feruore; ut audientes, ad stuporem & admirationem prouocet; agnoscentes in eo, qui loquitur, mouentis eum, Spiritus Diuinitatem. O Spiritus Diuine, illustra animam meam, ut magnalia Dei cognoscat; & moue linguam meam, ut eo feruore, de illis loquar, quo tu glorificeris, proximi edificentur, egoque amore tuo magis accedam. Amen.

PUNCTVM II.

a ALII autem irridentes dicebant, quia musto pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum undecim, locutus est eis: viri Iudei, non sicut vos aestimatis, hi ebrii sunt, sed pleni Spiritu Sancto.

a Actuum
2. 13.

I.
De iudicijs
temerarijs.

CONSIDERANDVM hic Primò, quod nunquam desint mali homines, qui bonos irridentes, Dei opera derideant, temerè de eis indicantes, & in peiorem partem ea interpretantes, sicut b Sacerdos Heli, qui obseruans Anna loquentis in corde suo coram Domino in templo, aestimauit, eam temulentam esse, ebrietati tribuens, quod à feruore Spiritus procedebat: & cognati Christi Domini nostri, cum is inciperet prædicare, iudicabant ex feruore ipsius, c illum in furorè esse versum. Et nunc infelices hi

b I Reg. I. 13

c Marci 3.
21.

ces hi

ces hi, quos Spiritus Sanctus repleuerat, eos multo plenos iudicabāt. Hoc permittit interdū Deus, vt suos iustos in humilitate & patientia exercent, & vt videāt ipsi, quā à recto aberrant iudicia hominū; ideoque nihili illa faciāt: nec ipsi temerè iudicēt, quod nō intelligunt, præcipuè cū à viris sanctis aliquid fieri vident; sed venerentur potius illud in silētio & stupore, aut certe exquirāt, sicut aliqui ex illa multitudine fecerunt, dicentes, quid nam vult hoc esse?

DEINDE perpendam, quod Apostoli à Spiritu Sancto moti, ex ea irrisione occasionem acceperint, Christi Domini nostri fidem prædicandi; respondentes aliorum interrogationi, vt aliorum errorem retegerent: & & ita S. Petrus, tanquā caput Apostolorū, Primus locutus, dixit; illos qui secum erant, ebrios non esse, cum esset hora diei tertia; hoc est valde mane, nec tale quid, & in tali die de bonis hominibus esse præsumendū; sed plenos esse d *Spiritu illo*, quē Deus per Prophetā Iael *d Ioel. 2. 28.* promiserat: quasi diceret, hi quidē vino pleni sūt sed nō illo materiali, sicut vos existimatis, sed alio fortiori, qui est Spiritus Dei, & accessus eius amor; quia introduxit eos in cellā vinariā; vbi à magnitudine, & suauitate amoris eius sunt inebriati. O animarum amator, *e* *introduc me, in cellam illam, eamq; exsaria varietate & abundantia pretiosorum vinorum* *e Cant. 2. 4.* quæ in illa habes, *ordinans in me charitatem* & omnes actus & affectus ab ea prouenientes.

f Cant. 5. 1.

Tu de hoc vino bibisti, tuosque ad idem faciendum inuitas, dicens; *Bibite amici, & inebriamini charissimi;* & quamuis amici nomen ego non merear, sed tamen, vt amicus fiam, oro vt me inuites, & propines in tanta copia, vt amore tuo inebriatus, exeam à me ipso, & reliquorum omnium oblitus, nihil extra te velim.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDVM tertio, quã præclarum sermonem Sanctus Petrus Apostolus habuerit, testimonium reddens crucifixi Domini nostri; in quo sermone patefecit magnas virtutes, quas Spiritus S. ei cõmunicauerat, & quas Sancti Euangelij ministri habere debent.

I.

Quarum *Prima* fuit, magna SAPIENTIA, ac dexteritas in proponendis veritatibus, & mysterijs Christi Domini nostri, comprobata ea efficacissimis scripturæ Diuinæ, Prophetarum, & Psalmorum testimonijs.

II.

Secunda fuit, magna LIBERTAS SPIRITVS, cum magna cordis fortitudine: nam Petrus, cui angelicæ vox, tantum incussit timorem, vt suum Magistrum negaret; nunc virtute & fortitudine, quam à Spiritu Sancto accepit, eundem suum Magistrum confessus est, & prædicauit coram innumeris hominibus; Christum, quem ipsi crucifixissent, resurrexisse; esse suum Deum, suum Messiam, & Saluatore. Et eadem libertate, idem ipsum testificatus est coram Anna, & Caipha, omnibusque principibus Sacerdotum; omnibus eius constantiam stupentibus, & iubentibus, a quibus omnino loqueretur, neque doceret in nomine Iesu.

a Actuum.
4. 19.

quibus

quibus ipse liberè respondit, si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire quam Deum, iudicate. Non enim possumus quæ vidimus & audimus non loqui? Et iterum prohibentibus & minantibus illis, respondit: *b obedire oportet Deo magis, quam hominibus. Deus Patrum nostrorum, suscitavit Iesum, quem vos interimisti suspendentes in ligno; & nos sumus testes horum verborum.* Idem verò & reliqui Apostoli fecerunt; offerentes se, ob hanc causam multis laboribus, quos gaudentes pro nomine Iesu obibant; & de omnibus dicitur, quod *c loquerentur verbum Dei, cum fiducia & audacter.*

b Actuum
5.29.

c Actuum
4.31.

III.

TERTIA VIRTUS FUIT, magnus ZELUS, & feruor in verbis, quibus audientium corda ita pungebat ac penetrabat, ut qui paulo ante Apostolos musto plenos, & ebrios esse existimabant; mox *d compuncti corde,* se se dederent, *dicentes ad Petrum, & ad reliquos Apostolos: quid faciemus viri fratres? ut salui simus?* & qui execranda duricie, paulo antè petierant, ut Christus crucifigeretur; compuncto nunc corde & tenero, petunt baptizari. O prodigiosa virtutis Dei mutatio! O vis immensa Spiritus Diuini! quis præter Deum, tantam sapientiam & fortitudinem, cum tanto feruore, rudibus adeo & timidis prædicatoribus dare potuisset? & quis alius, præter eundem Spiritum, mutare potuisset & emollire durissima talium auditorum corda! Veni, O Spiritus Sanctissime, super Ecclesiam

d Actuum
2.37.

tua prædicatores, & super eos, qui illos audiunt; & effice in vtrisque admirandam hanc mutationem, ut omnes Redemptori nostro obediant, ac eundem diligant, & tua Divina voluntas, omnibus sit nota, & in veneratione habeatur.

IV.

e Actuum.

2. 41.

ULTIMO perpendam, quod e qui receperunt sermonem eius. Baptizati sunt, & appositae sunt in die illa animæ circiter tria millia; quorum numerus, habet aliquod mysteriū: nā ita Sanctissima Trinitas, eum numerum elegit, ut singulæ personæ, vnum mille animarum illarum, sibi quodam modo ut proprium venderet, tanquam primitias innumerabilium animarum, quæ sanctam illius legem esse recepturæ: sicut alio eiusdem Apostoli sermone; conuersa sunt f. quinq. millia virorum in præmium quinque vulnerum, quæ Christus, in cruce accepit. O quanto gaudio Christus Dominus noster fuit affectus, cum vidit patrem suum, tot animas ad suum obsequium traxisse! promissionem adimplendo, quam hac de re fecerat, cum dixit: *g si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum.* O qualia festa celebrarunt Angeli in celo ob tot peccatorum conversionem, qui vel super vno peccatore pœnitentiam agente, vehementer exultant! O quanto gaudio Virgo Sacratissima exultavit, videns tot homines Diuinitatem Filij sui agnoscentes, in quorum tamen conversione bonā ipsam partē habuissimā; dum Apostoli prædicabant, ipsa feruentissimè

III

f Actuum.

4. 4.

g Isai. 53.

10.

h Luca. 15. 7.

simè orās, agebat cū Deo de fællici prædicatio-
nis eorū euetu. Quā etiā læti Apostoli ipsi fue-
runt, videntes copiosam adeo ex vno retis ia-
ctu piscationem; totum illum diem consumē-
tes, in instruendo conuersos, & mysteria fidei
ipso docendo, & ad peccatorum pœnitenti-
am permouendo, ac denique Baptizando, ipso
Dōmino (sicut Sanctus Petrus eis obtulit)
dante eis Spiritum Sanctum, quo remanerent
Sanctitate & spiritali lætitiā pleni. Ex qui-
bus omāibus, & ego concipiam magnos gau-
dij & laudis affectus, animo exultans; quod
videam Christum Dominum meum, à tot a-
nimabus agnosci, & venerationi esse, illi
quoque congratulans, de adeo copiosā messe.

O Dulcissime Iesu, quā fæluciter incipis *Ioan. 12.*
implere, quod dixisti: *si eleuatus fuero à ter-* 32.

ra, omnia traham ad me ipsum: & iam Domine *k Ephes. 4.*

ascendisti in altum, & dedisti dona hominibus, 8.

sed & pro ijs, quæ dedisti, accepisti etiam do- *l Psal. 67.*

na in hominibus; quia & ipsi homines, seipso 19.

per tuam gratiam tibi dedunt, tuque illos

admittis in tuum obsequium: da & mihi,

Domine, dona tua; & eadem, quæ

mihi dedisti, à me accipe, vt

totus sim tuus in sæcula.

Amen.

